24 Σεπτεμβρίου 2026

Ο Όσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ (Σαχάρωφ) / Συναξαριακές Μορφές

Γεννήθηκε ο κατά κόσμον Συμεών Ιβάνοβιτς Αντόνωφ στο χωριό Σόβοκ της επαρχίας Λεμπεντιάσκ-Ταμπώβ της Ρωσίας το 1866. Η εργασία του ήταν ξυλουργός. Το προσκύνημά του στον τάφο του όσιου Ιωάννη Σεζένωφ του Εγκλείστου και θαυματουργού (1791-1839) ήταν αποφασιστικής σημασίας για τη μοναχική του τελείωση, όπως κι ένα όνειρο που είδε, μέσω του οποίου η Παναγία τον οδήγησε σε μετάνοια.

Στο Άγιον Όρος ήλθε το 1892 και προσήλθε στη μονή του Αγίου Παντελεήμονος. Το 1896 κείρεται μοναχός και το 1911 μεγαλόσχημος. Από νωρίς με ιδιαίτερη θέρμη δίνεται στην άσκηση και την προσευχή. Βλέπει τον ίδιο τον Κύριο δύο φορές

και η ζωή του γεμίζει από φως, κατάνυξη και αγάπη. Η προσευχή του ήταν σαν άσβεστη λαμπάδα για τη σωτηρία όλου του κόσμου. Ζούσε για τον Θεό και για τους άλλους. Η ταπείνωση, η διάκριση, η απλότητα και η ειρήνη τον χαρίτωναν. Ήταν ένας αληθινός μοναχός.

Οι λιτές γραφές που άφησε αποπνέουν το άρωμα της ορθόδοξης πνευματικότητος.

Οι λίγοι του λόγοι βιωματικοί και χαριτωμένοι. Κάποτε είπε: «Οι μοναχοί μας όχι μόνο διαβάζουν τα νηπτικά έργα, αλλά θα μπορούσαν κι οι ίδιοι να γράψουν παρόμοια. Οι μοναχοί δεν γράφουν, γιατί υπάρχουν ήδη πολλά ωραία βιβλία και αναπαύονται με αυτά. Αν όμως για οποιοδήποτε λόγο εξαφανίζονταν αυτά τα βιβλία, τότε οι μοναχοί θα έγραφαν νέα».

Το τέλος του ήταν ειρηνικό και οσιακό. Ανεπαύθη στις 24 Σεπτεμβρίου 1938, η οποία είναι και ημέρα της μνήμης του, προσευχόμενος προς τον Κύριο. Συγγραφέας της ωραίας και διδακτικής βιογραφίας του, που γνώρισε πολλές εκδόσεις και μεταφράσεις, είναι ο επί δεκατέσσερα έτη αγαπητός μαθητής του, μακαριστός Γέρων Σωφρόνιος Σαχάρωφ (+1993), εικονογράφος του και κτήτορας ναού του στο Έσσεξ της Αγγλίας. Η επίσημη αναγνώρισή του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο έγινε στις 26 Νοεμβρίου 1987. Πλήρη ακολουθία συνέθεσε ο ιερομόναχος Αθανάσιος Σιμωνοπετρίτης και Χαιρετισμούς ο μοναχός Πορφύριος Σιμωνοπετρίτης. Η ευωδιάζουσα κάρα του σώζεται στη μονή του. Αρκετοί ναοί προς τιμή του κτίζονται σε διαφόρους τόπους και πολλά θαύματα τελούνται, όταν τον επικαλούνται με θέρμη οι πιστοί.

Η μνήμη του τιμάται στις 24 Σεπτεμβρίου.

Πηγή: *Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, Οι Άγιοι του Αγίου Όρους, Εκδόσεις Μυγδονία, Θεσσαλονίκη 2007.*